

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID, HET LEEFMILIEU EN DE
MAATSCHAPPELIJKE HERNIEUWING

van

WOENSDAG 19 APRIL 2017

Namiddag

Vraag van mevrouw Valerie Van Peel aan de minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie over "het toekennen van een installatiepremie" (nr. 17176)

Valerie Van Peel (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit is opnieuw een voorbeeld waarin de wetgeving zichzelf tegenspreekt, waardoor er verschillende gewoontes ontstaan. Het toegankelijk maken van woningen en in het bijzonder het bevorderen van de integratie van daklozen door middel van het hebben van een woning behoren tot de prioriteiten van het OCMW. Sinds 7 oktober 2004 kan het OCMW op basis van twee verschillende wetten aan verschillende groepen van daklozen een installatiepremie toekennen. Een cumulatie van die twee regelingen is wel uitgesloten.

Er is echter een opmerkelijk verschil tussen die twee wetten. Samenwonende daklozen die op basis van artikel 57bis van de organieke wet een installatiepremie krijgen, krijgen slechts één premie wanneer ze zich op hetzelfde adres vestigen, terwijl daklozen die op basis van de wet betreffende het recht op maatschappelijke integratie (RMI) een installatiepremie vragen en gaan samenwonen, recht hebben op twee premies. De installatiepremie is in de RMI-wet namelijk een individueel recht waarvan iedere dakloze die aan de voorwaarden voldoet kan genieten, ongeacht of men al dan niet gaat samenwonen met andere daklozen die recht hebben op een installatiepremie in het kader van de RMI-wet.

Het gevolg is dat vier volwassen dakloze broers die gaan samenwonen volgens de RMI-wet in principe vier keer een premie kunnen krijgen, terwijl een alleenstaande moeder met vier minderjarige kinderen slechts één premie krijgt. Dat is toch een scheefgroei. Het verdelen en toekennen van de installatiepremie is niet meer aangepast aan de noden en de verschillende samenlevingsvormen binnen deze maatschappij.

Ziet u een gelijkschakeling mogelijk tussen de twee verschillende wetten om de huidige onduidelijkheid weg te werken evenals het verschil in aanpak bij de verschillende OCMW's?

Zou het niet beter zijn om slechts één installatiepremie toe te kennen per adres, maar bijvoorbeeld wel rekening te houden met inwonende kinderen? Is er met andere woorden geen herschikking van de categorieën nodig op basis van de huidige samenlevingsvormen?

Ziet u het in dat geval mogelijk om een eventuele opsplitsing van de installatiepremie te implementeren in de gegevensstromen van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, zodat het behoud van rechten evenwichtig verdeeld kan worden tussen de inwonende volwassenen per adres? Als bijvoorbeeld twee broers gaan samenwonen en slechts één premie wordt toegekend, zou het eerlijk zijn dat er een recht van 50 % overblijft als ze nadien verhuizen, aangezien men maar een keer recht heeft op die premie.

Minister Willy Borsus: Mevrouw Van Peel, het door u aangehaalde onderscheid wordt verklaard door het verschil in zienswijze tussen beide wetgevingen. In het kader van de

organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's wordt een installatiepremie per gezin toegekend. De wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie is gebaseerd op een individualisering van de rechten, waardoor de premie aan iedere volwassene van een gezin wordt toegekend.

Een gelijkschakeling tussen beide wetgevingen behoort tot de mogelijkheden om de onduidelijkheden weg te werken. Dit is bestudeerd in het kader van de hervorming die ik voorzie om tot een convergentie te komen tussen de twee wetgevingen. Eerder dan de categorieën te herschikken om dit dossier te kunnen behandelen, wil ik een eventuele hervorming van de installatiepremie dus bekijken in het kader van de harmonisering van de twee wetten.

Het bedrag van de installatiepremie komt steeds overeen met het bedrag van de leeflooncategorie "gezinslast", maar in geen van beide wetgevingen wordt er rekening gehouden met het aantal minderjarige kinderen ten laste. Het in aanmerking nemen van inwonende kinderen zou eventueel ook kunnen worden bestudeerd in het kader van de hervorming. Hierbij moeten ook de budgettaire consequenties uiteraard goed ingeschat worden. Indien een wijziging van het bestaande systeem opportuun blijkt, zal uiteraard de mogelijkheid tot implementatie ervan in de KSZ-stromen eveneens onderzocht worden.

We bereiden dus een algemene convergentie voor tussen de twee wetten.

Valerie Van Peel (N-VA): Mijnheer de minister, dank u. Ik hoor dat ik u op ideeën heb gebracht. Natuurlijk moet dit ook budgettair worden bekeken, dat begrijp ik. Als u ervoor zou kiezen om de wet in stand te laten die bepaalt dat het per adres moet worden bekeken, kan wat u daarmee bespaart misschien worden ingezet om wel rekening te houden met die stijgende groep van alleenstaande moeders met bijvoorbeeld vier kinderen. Die krijgen nu hetzelfde bedrag als een alleenstaande man die ergens gaat wonen en daar zit geen logica in, want dat zijn wel vijf bedden meer die men dan moet aankopen als men dakloos is geweest.

Ik heb een gelijkaardig pleidooi voor de categorieën die er voor het leefloon bestaan. Ook daar moeten we durven kijken naar de kinderlast. Ik hoop nog een voorstel van u in die richting te zien, of anders kom ik misschien zelf met een voorstel.

Het incident is gesloten.